

บทคัดย่อ

ชื่อภาคินพนธ์ : ประสิทธิผลโครงการค่ายเยาวชนมุ่งพัฒนาเสพติดและโรคเอดส์ : กรณีศึกษา
 เยาวชนในท้องถิ่นที่กำลังศึกษากับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ตำบล
 ทรายยาไสม อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

ชื่อผู้เขียน : พันตำรวจโท สันติ วรรณรักษ์

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปีการศึกษา : 2544

การศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลโครงการค่ายเยาวชนมุ่งพัฒนาเสพติดและโรคเอดส์:กรณีศึกษา
 เยาวชนในท้องถิ่นที่กำลังศึกษากับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ตำบลทรายยาไสม อำเภอกู่ทอง
 จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิผลโครงการค่ายเยาวชนมุ่งพัฒนาเสพติด
 และโรคเอดส์ ตำบลทรายยาไสม อำเภอกู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

การศึกษานี้เป็นการประเมินผลลัพธ์ของโครงการ โดยมุ่งศึกษาผลลัพธ์ของโครงการ
 3 ด้าน คือ 1. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดและโรคเอดส์ของผู้เข้าร่วมโครงการ 2. ความตระหนักเกี่ยวกับ
 ยาเสพติดและโรคเอดส์ ของผู้เข้าร่วมโครงการ และ 3. การนำไปใช้ประโยชน์ของผู้เข้าร่วมโครงการ
 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เยาวชนผู้เข้าร่วมโครงการค่ายเยาวชนมุ่งพัฒนาเสพติดและโรคเอดส์
 จำนวน 200 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม
 โดยการทอดแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ
 และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน เป็นเพศชาย และเพศหญิง อย่างละเท่ากัน ร้อยละ 50 ของ
 กลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 15 – 20 ปี ส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด ร้อยละ 93 มีการศึกษาระดับมัธยม
 ศึกษาตอนต้น ร้อยละ 97.5 มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอกู่ทอง จ.สุพรรณบุรี

2. เยาวชนผู้เข้าร่วมโครงการค่ายเยาวชนมุ่งพัฒนาเสพติดและโรคเอดส์ มีความรู้ และความ
 ตระหนักเกี่ยวกับยาเสพติดและโรคเอดส์ ตลอดจนมีการนำไปใช้ประโยชน์ ในระดับปานกลาง
 แสดงว่า ประสิทธิภาพของโครงการนี้อยู่ในระดับปานกลาง โดยประสิทธิผลในด้านความรู้ มี

คะแนนค่าเฉลี่ย 33.86 (คะแนนเต็ม 42 คะแนน) ด้านความตระหนักมีคะแนนค่าเฉลี่ย 3.83 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ มีคะแนนค่าเฉลี่ย 4.02 (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

ข้อเสนอแนะ

1. จัดหลักสูตรการอบรมให้ผู้สอนเน้นเรื่องความหมายและสาเหตุของการติดยาเสพติดและโรคเอดส์
2. เพิ่มสื่อการสอนด้านความตระหนักโดยการจัดให้เยาวชนได้สัมผัสกับผู้เสพยาเสพติดโดยตรงเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. เพิ่มประสบการณ์ตรงให้กับเยาวชน โดยการได้เยี่ยมชมและพูดคุยกับผู้ติดเชื่อเอดส์ในสถานพยาบาล เพื่อเยาวชนจะได้ทราบถึงโทษภัยของโรคเอดส์
4. ประชาสัมพันธ์ให้เยาวชนทราบถึงยาเสพติดและโรคเอดส์ โดยใช้โรงเรียนเป็นสื่อ เช่น จัดนิทรรศการ
5. จัดให้มีการประเมินและติดตามผลการดำเนินโครงการเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ